

Arrest

nr. 167 538 van 13 mei 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 1 maart 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 januari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 maart 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat P. VANCRAEYNEST en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een soenniet van Arabische origine te zijn. U bent afkomstig uit Bagdad, Centraal-Irak, waar u in de wijk Al-Shaab woonde. In 2007 verhuisde u omwille van het sektarische geweld naar Al-Mada'in, waar u woonde tot uw vertrek uit Irak. Eind 2010 huwde u met Roau (M.) en in 2011 kregen jullie samen een dochter, later zijn jullie terug uit elkaar gegaan. Sinds 2007 werkte u als taxichauffeur. In 2012 bent u begonnen met uw studies aardrijkskunde aan de universiteit van Mustansiriya in Bagdad, waar u tot aan uw vertrek uit Irak studeerde.

In april 2015 werd een nieuwe controlepost vlakbij uw huis aangevallen door leden van een gewapende groepering, die na de aanval via uw huis gevlucht waren. Na de aanval waren het leger en de Hashd al-Shaabi (sjiitische militie) bij u thuis binnengevallen en werd u gearresteerd op verdenking van medeplichtigheid. U werd meegenomen naar een militaire basis, waar u 2 à 3 dagen vastgehouden

werd. Gedurende uw aanhouding werd u mishandeld, gefolterd en verhoord over de daders van de aanval op de controlepost. Na enkele dagen had men de echte daders gevonden en werd u vrijgelaten. In juli 2015 werd dezelfde controlepost opnieuw aangevallen en weer werd u gearresteerd en meegenomen voor verhoor. Na een nacht ondervraagd en mishandeld te zijn geweest werd u vrijgelaten door het leger omdat de echte daders gevonden waren. Deze keer zag u echter dat de leden van de Hashd al-Shaabi niet tevreden waren met uw vrijlating en dat zij u wouden vermoorden.

Na uw vrijlating bent u direct met uw moeder naar Zafaraniya vertrokken om daar bij familie te verblijven. Toen u de volgende ochtend naar de markt ging om ontbijt te halen werd u door enkele personen in een auto, u vermoedt militieleden, tegengehouden en ontvoerd. U werd meegenomen naar een huis, waar u in een donkere kamer vastgehouden werd. Gedurende uw vasthouding werd u gefolterd en hoorde u dat de ontvoerders zeiden dat u verantwoordelijk was voor de dood van hun makkers. Na drie dagen werd u meegenomen naar een afgelegen plaats, daar moest u uw ogen sluiten en tot tien tellen. U dacht dat u vermoord ging worden, maar toen u uw ogen opende was er niemand meer. U bent onmiddellijk naar een vriend in Adhamiya gegaan en daar nam u contact op met uw moeder. Zo kwam u te weten dat uw moeder 6000 dollar losgeld voor u had betaald. Na twee dagen bij die vriend gebleven te zijn bent u vertrokken uit Irak en vloog u met uw eigen paspoort naar Turkije. Van daar reisde u verder naar Griekenland om vervolgens via Macedonië, Servië en enkele onbekende landen in België aan te komen. U kwam hier aan op 29 juli 2015 en de volgende dag diende u een asielaanvraag in.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: een kopie van uw paspoort, kopie nationaliteitsbewijs, kopie identiteitskaart, kopie identiteitskaart dochter, kopie nationaliteitsbewijs vrouw, kopie universiteitsbadge en drie foto's van uw huis.

B. Motivering

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U beweert dat u tweemaal bent aangehouden en gefolterd op verdenking van medeplichtigheid aan een aanslag op de checkpoint vlakbij uw huis en telkens werd vrijgelaten na het vinden van de echte daders. De door u geschetste gang van zaken is echter ongeloofwaardig. Vooreerst kan u niet zeggen op welke datum deze aanslagen plaatsvonden, u weet enkel dat het in april en juli 2015 was (CGVS, pg. 10 en 14). Er mag redelijkerwijs echter iets meer precisie van u verwacht worden in deze tijdssituering. Bovendien doen ook de handelingen die u stelde, of eerder het gebrek eraan, afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Hoewel u verklaarde dat u telkens werd vrijgelaten omdat ze de echte daders van de aanslag gevonden hadden (CGVS, pg. 14-16), beweert u geen navraag gedaan te hebben naar de daders en/of hun achtergrond of beweegredenen én kan u ook niet zeggen wie de echte daders waren (CGVS, pg. 16). Het is hoogst merkwaardig dat u, ondanks het feit dat er tweemaal op korte tijd een aanslag werd gepleegd vlakbij uw huis en u tweemaal gearresteerd werd als verdachte, geen stappen ondernomen heeft om meer informatie te krijgen over deze gebeurtenissen en de werkelijke daders. Het gebrek aan initiatief dat u heeft gesteld wijst op een gebrek aan interesse voor uw eigen situatie en relatieveert in ernstige mate de door u ingeroepen vrees voor vervolging, gelieerd met deze aanslagen.

Wat verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen, is het feit dat ook wat betreft uw verblijf en ontvoering in Zafaraniya er twijfels zijn gerezen. Zo kan er wat betreft uw ontvoering in Zafaraniya een discrepantie vastgesteld worden tussen uw verklaringen bij het invullen van de Vragenlijst van het CGVS (opgesteld door een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken) en de verklaringen die u tijdens het gehoor op het CGVS heeft afgelegd. Waar u bij het invullen van de Vragenlijst vermeldt twee dagen na uw vlucht naar Zafaraniya door onbekenden ontvoerd te zijn geweest (zie Vragenlijst, vraag 3.5), verklaart u tijdens het gehoor op het CGVS dat u slechts één nacht in Zafaraniya bent verbleven en u de ochtend na uw aankomst reeds ontvoerd werd (CGVS, pg. 17-18). Hiermee geconfronteerd stelt u dat dit onmogelijk is en u slechts één nacht in Zafaraniya bent gebleven (CGVS, pg. 18). Dergelijke vergissingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. Er mag immers van u verwacht worden dat u een duidelijk en coherent chronologisch overzicht van de feiten kan geven. Bovendien is het bevreemdend dat, als u daadwerkelijk slechts één nacht in Zafaraniya zou hebben verbleven, u deze verblijfplaats wel vermeldde bij de vragen die u gesteld werden over uw herkomst, maar u toen met geen woord repte over uw laatste twee dagen in Irak, toen u bij een vriend in Adhamiya verbleef (CGVS, pg. 7 en 21).

Bovendien is het geschetste verloop van uw ontvoering in Zafaraniya weinig overtuigend. U verklaart dat, aangezien de milities telkens aanwezig waren toen het leger u kwam arresteren, u vermoedt dat uw ontvoering door dezelfde groepering gebeurde en iets te maken had met uw eerdere arrestaties (CGVS,

pg. 19 en 22). Het is echter zeer eigenaardig dat de milities één nacht na uw vlucht uit Al-Mada'in al meteen wisten dat u in Zafaraniya verbleef. Als reden hiervoor haalt u aan dat u het vermoeden heeft dat de familie van uw moeder u misschien aangegeven had bij de milities (CGVS, pg. 20). Niet alleen is het onduidelijk waarom uw familie zoiets zou doen, het is daarenboven ook opvallend dat, hoewel u het vermoeden heeft dat zij u verkleet hebben bij de milities, uw moeder toch verschillende dagen zonder problemen daar is kunnen verblijven (CGVS, pg. 23).

Verder zijn uw verklaringen met betrekking tot de ontvoering op zich zeer summier en weinig spontaan. Zo verklaart u dat er vier personen zaten in de auto waarmee u ontvoerd werd. Wanneer u gevraagd wordt om deze personen te beschrijven geraakt u niet verder dan volgend antwoord: "Nee, kan ik niet." (CGVS, pg. 18). Ook op andere vragen, over de datum en om welke militie het ging, kan u geen antwoord geven (CGVS, pg. 17-18). Dat u geen antwoord heeft op dergelijke vragen zet het ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen extra in de verf. Zelfs als zou u niet weten door welke militie u werd ontvoerd, dan nog moet het binnen de huidige Iraakse context mogelijk zijn dat u minstens een ernstig vermoeden zou moeten hebben om welke militie het mogelijks zou kunnen gaan in uw geval. Dat u op dit vlak 'geen enkel idee' heeft, slechts twee milities bij naam kan noemen, kan echt niet overtuigen (CGVS, pg.18-19).

Het bovenstaande in acht genomen, moet worden geconcludeerd dat aan uw verklaringen over uw verblijf en uw ontvoering in Zafaraniya weinig geloof kan gehecht worden. Gezien dit verblijf een cruciale factor is in uw problemen, ondergraaft deze conclusie in grote mate de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.

Hier dient ook bij opgemerkt te worden dat u geen enkel document voorlegt dat als bewijs kan dienen voor de door u ingeroepen asielmotieven en incidenten. De overige door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen daar deze uw identiteit, herkomst en studies aantonen, elementen die momenteel niet in twijfel worden getrokken.

Gezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is.

Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de provincie Bagdad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, artikelen 48/3, 48/4, 48/7 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en “de gegrondheid en de wettelijkheid van de bestreden beslissing”.

Omtrent de aanslagen van april en juli 2015, voert verzoeker aan:

“Dat gepreciseert dient te worden dat de verhouding met de tijd zeer subjectief is en dus van persoon tot persoon afhangt.

Dat sommigen zich de plaats en datum precies kunnen herinneren, terwijl dit voor anderen niet het geval is.

Dat deze laatste gewoonlijk de gebeurtenissen kunnen situeren door ze de ene aan de anderen te verbinden.

Dat dit het geval van de verzoeker is, die de aanslagen ongeveer kon situeren, namelijk in verhouding tot de periode van ramadan wat de aanslag van juli betreft.

Dat de Irakese persagentschap "PRESSTV" betreffende de preciese datum van de feiten in ieder geval het voordoen van de twee aanslagen in de stad Al Mada'in tijdens de maanden april en juli bevestigt.

Dat de twee artikelen de verklaringen van de verzoeker volkomen bevestigen, wat toelaat het gebrek aan precisie te herstellen en ervan overtuigd te zijn dat de verzoeker de gebeurtenissen die hij weergegeven heeft beleefde.

Dat de verzoeker, wat betreft de daders van deze aanslagen, in strijd met de beweringen van de tegenpartij, tijdens zijn verhoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken zijn vermoeden aangegeven heeft aangaande de identiteit van de daders van de aanslagen, hetzij een terroristische groep.

Dat de verzoeker zijn verdenkingen wat de daders van de feiten, een terroristische groep toebehorend aan de IS, slechts spontaan na de bestreden beslissing vermeld heeft omdat hij nog steeds van niets zeker is.

Dat dergelijke verdenkingen in ieder geval bevestigd worden door de twee artikelen van de Irakese persagentschap "PRESSTV".

Dat de motivatie van dergelijke terroristische groepen evident en van iedereen gekend zijn.

Dat gezien de motivatie van de terroristische groepen van of aangesloten aan DAESH duidelijk is, stelt het gebrek aan onderzoek van de verzoeker om de identiteit van de daders en hun motivaties te vernemen zijn vrezen geenszins aan de orde, in tegenstelling tot de verklaringen van de tegenpartij.

Dat dit onderzoek nutteloos is ...

Dat het feit dat geen rechtstreekse vragen aan de leden van het leger en aan de sjiiitische militie Al Hashd Al Shabi gesteld werden integendeel duidelijk de ernstige vrees van de verzoeker aantoont, wat bevestigd wordt door zijn verhoor gezien hij duidelijk meldt geen vragen gesteld te hebben "parce qu'il voulait quitter le lieu où il était détenu par l'armée iraquienne et la milice Al Hashd Al Shabi"

Dat de verzoeker in ieder geval foto's van de dossiers betreffende zijn aanhoudingen door het Irakees leger gevraagd en verkregen heeft en dat hij deze zal indienen zodra hij ze zal ontvangen en dat deze vertaald zullen zijn.

Dat het geheel van deze elementen de geloofwaardigheid van de verzoeker aantonen en bijgevolg zijn werkelijke vrees voor vervolging bewijst.”

Betreffende de in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheden, doet verzoeker gelden:

“Dat een dergelijk besluit foutief is gezien deze tegenstrijdigheid door een vertalingsfout verklaard kan worden.

Dat de verzoeker tijdens zijn verhoor voor het CGVS en terwijl de agent die voor het CGVS werkte hem zijn tegenstrijdigheid tegenover zijn verklaring voor de DV deed opmerken, stellig en ondubbelzinnig verklaarde maar één nacht te ZAFARANIYA doorgebracht te hebben.⁷

Dat hij, indien hij de dag na zijn aankomst ontvoerd werd, wel twee dagen op die plaats gebleven is, wat de verwarring kan uitleggen, inbegrepen tijdens de herlezing van zijn verhoor voor de DV.

Dat, gezien er geen enkele andere tegenstrijdigheid bestaat in de verklaringen van de verzoeker tussen de verhoren van de DV en het CGSV, geacht dient te worden dat de geloofwaardigheid van de verzoeker niet aan de orde gesteld kan worden.

Dat al deze elementen de geloofwaardigheid van de verzoeker en bijgevolg zijn reële vrees voor vervolging aantonen.”

Aangaande zijn ontvoering, voert verzoeker aan:

“Dat de verzoeker, in strijd met de verklaring van de tegenpartij, informatie meegedeeld heeft betreffende de fysieke beschrijving van zijn ontvoerders en precieze informatie geeft betreffende het voertuig met hetwelk hij ontvoerd werd.

Dat de verzoeker eens in het voertuig, echter het hoofd gebogen moest houden.

Dat de verzoeker geblinddoekt werd zodra hij in een kamer meegenomen werd.

Dat de verzoeker echter verklaard heeft dat de militie die hem ontvoerd had waarschijnlijk de sjiiitische militie Al Hashd Al Shabi was.

Dat de verzoeker verklaart gehoord te hebben dat hij een "verrader" was omdat (hij) gewapende groepen zou hebben geholpen om hun checkpoint te overvallen".

Dat de controlepost door de leden van de sjiiitische militie Al Hashd Al Shabi bewaakt werd.

Dat de milities Al Salam en Asa'ib deel uitmaken van de vier voornaamste groepen die de militie AL Hashd Al Shabi samenstellen.

Dat al deze elementen de identiteit van de ouders van de ontvoering bevestigen, hetzij de leden van de sjiiitische militie Al Hashd Al Shabi.

Dat de tegenpartij anderzijds alleen maar een mening uit wat betreft de korte periode tussen de aankomst van de verzoeker te Zafaraniya en zijn ontvoering.

Dat een dergelijke beoordeling volkomen subjectief is en de geloofwaardigheid van het relaas van de verzoeker geenszins vermindert.

Dat de verzoeker misschien door een familielid of een vriend geïnformeerd werd.

Dat het Iraakse leger tijdens de aanhoudingen van de verzoeker die juist na de aanslagen plaatsvonden telkens door de sjiiitische militie Al Hashd Al Shabi vergezeld was.

Dat de verzoeker spontaan verklaard heeft dat de leden van Al Hashd Al Shabi zich tegen zijn laatste bevrijding door het leger verzetten

Dat de verzoeker verklaard heeft dat de leden van deze militie zij dood eerder dan zijn bevrijding wensten.

Dat het dus ook niet onwaarschijnlijk is dat de leden van deze militie de verzoeker achtervolgd zouden hebben om zich te wreken.

Dat in fine ook niet uitgesloten kan worden dat de leden van de sjiiitische militie de verzoeker om loutere materiële redenen ontvoerd hebben.

Dat eraan herinnerd dient te worden dat zijn moeder ertoe gedwongen werd een losprijs te betalen.

Dat de informatie die de verzoeker tijdens de ondergane ondervragingen leverde aan de militie misschien toegestaan heeft snel en gemakkelijk geld te vinden.

Dat de verzoeker in ieder geval nu nog zijn ontvoerders niet precies kan identificeren en niet weet hoe zij te werk gegaan zijn om hem zo snel terug te vinden.

Dat hij zo slechts veronderstellingen kon maken.

Dat dit thans nog het geval is.

Dat een kopij van zijn klachtindiening op het commissariaat ten gevolge van zijn ontvoering in ieder geval de waarachtigheid van de gebeurtenissen aantoont.

Dat al deze elementen de geloofwaardigheid van de verzoeker en bijgevolg zijn reële vrees voor vervolging aantonen.”

Vervolgens betoogt verzoeker dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Hij wijst erop dat hij soenniet is. Verder wijst hij op de spanningen tussen soennieten en sjiieten. Verzoeker citeert in deze uit de landeninformatie in het administratief dossier. Tevens reikt hij zelf informatie aan omtrent de misdaden die de sjiiitische milities begaan tegenover de soennitische bevolking. Verzoeker citeert voorts uit de informatie in het administratief dossier en uit de bestreden beslissing. De ontvoering waarvan hij slachtoffer werd, illustreert de wreedheden. Verzoeker loopt risico om opnieuw slachtoffer te worden van zulke feiten en beroept zich op artikel 48/7 van de vreemdelingenwet. Wanneer hij niet meer zal kunnen betalen, verkeert hij in levensgevaar. Verzoeker loopt omwille van zijn godsdienst een reëel risico op ernstige schade.

Verzoeker stelt dat hij tevens in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Hij citeert uit de bestreden beslissing. Vervolgens stelt hij:

“Dat in tegenstelling tot de bewering van de tegenpartij, ondanks de aanwezigheid van de milities in Bagdad, « vinden nog altijd aanslagen met bomauto 's plaats, en deze vertegenwoordigen nog altijd een beduidend deel van de slachtoffers van geweld in de hoofdstad. »

Dat de bewoners van Bagdad talrijke betogingen georganiseerd hebben tegen de frequente stroomstoringen, « tegen de meer en meer falende infrastructuur en de corruptie binnen de overheidsdiensten ».

Dat volgens Musings on Iraq "toont dit aan dat ISIS in staat is om in ieder deel van de hoofdstad toe te slaan, ongeacht de zware veiligheidsmaatregelen"

Dat de stad Bagdad het hoofd moet bieden aan problemen die te wijten zijn aan "jarenlang mismanagement, de corruptie, de toestroom van ontheemden uit andere delen van het land en de talrijke controleposten".

Dat het verslag de crisistoestand van de gezondheidszorgen beschrijft, vaststellend dat : "Artsen in de hoofdstad klagen over een tekort aan medisch materiaal en medicijnen, te weinig ziekenhuizen en de dreigementen en het geweld van familieleden van overleden patiënten

Dat "Bagdad behoort t t de probleemgebieden wat de drinkwaterbevoorrading en de sanitaire inrichtingen betreft, dit brengt vooral in overbevolkte wijken gezondheidsproblemen met zich mee".

Dat "er is een uitbraak van choiera in Irak vastgesteld in september 2015, met een onbekend aantal gevallen in het hele land, ook in Bagdad

Dat de veiligheidstoestand in Bagdad in januari 2016 achteruit ging.

Dat de internet websites de reizen naar Bagdad gezien de uiterst gevaarlijke veiligheidstoestand stellig afraden.

Dat verschillende bronnen vermelden dat de streek Bagdad als gevaarlijk beschouwd wordt.

Dat al deze elementen antonen dat de verzoeker een

reëel risico loopt op ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, des te meer dat hij een soenniet is, hetzij een vertegenwoordiger van de etnische minderheid van IRAK."

2.1.2. Ter staving van zijn betoog, voegt verzoeker persartikels en informatie omtrent de situatie in Irak en Bagdad bij het verzoekschrift (bijlagen 2-12).

2.1.3. Ter terechtzitting legt verzoeker door middel van een aanvullende nota informatie neer omtrent de situatie in Madain. Tevens legt hij enkele politionele documenten neer (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.3. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten omdat hij door de Iraakse autoriteiten en de hieraan verbonden sjiiitische milities werd geveiseerd.

In de bestreden beslissing wordt omtrent verzoekers beweerde problemen ingevolge twee aanslagen echter terecht gemotiveerd:

"U beweert dat u tweemaal bent aangehouden en gefolterd op verdenking van medeplichtigheid aan een aanslag op de checkpoint vlakbij uw huis en telkens werd vrijgelaten na het vinden van de echte daders. De door u geschetste gang van zaken is echter ongeloofwaardig. Vooreerst kan u niet zeggen op welke datum deze aanslagen plaatsvonden, u weet enkel dat het in april en juli 2015 was (CGVS, pg. 10 en 14). Er mag redelijkerwijs echter iets meer precisie van u verwacht worden in deze tijdsituering. Bovendien doen ook de handelingen die u stelde, of eerder het gebrek eraan, afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Hoewel u verklaarde dat u telkens werd vrijgelaten omdat ze de echte daders van de aanslag gevonden hadden (CGVS, pg. 14-16), beweert u geen navraag gedaan te hebben naar de daders en/of hun achtergrond of beweegredenen  n kan u ook niet zeggen wie de echte daders waren (CGVS, pg. 16). Het is hoogst merkwaardig dat u, ondanks het feit dat er

tweemaal op korte tijd een aanslag werd gepleegd vlakbij uw huis en u tweemaal gearresteerd werd als verdachte, geen stappen ondernomen heeft om meer informatie te krijgen over deze gebeurtenissen en de werkelijke daders. Het gebrek aan initiatief dat u heeft gesteld wijst op een gebrek aan interesse voor uw eigen situatie en relativeert in ernstige mate de door u ingeroepen vrees voor vervolging, gelieerd met deze aanslagen.”

De voormelde motieven gelden nog des te meer nu blijkens de bij het verzoekschrift gevoegde persartikels verzoeker een deel van de voormelde informatie eenvoudigweg had kunnen vergaren via het internet (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlagen 2 en 3). Redelijkerwijze kan van een kandidaat-vluchteling immers worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Minstens kon worden verwacht dat verzoeker zich over het voorgaande zou hebben geïnformeerd in het kader en ter staving van onderhavige asielaanvraag en met het oog op het verstrekken van de nodige achtergrondinformatie bij de kernelementen in zijn relaas. Dat verzoeker naliet dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie, doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging en duidt erop dat hij zijn asielaanvraag tracht te enten op bestaande gebeurtenissen waarbij hij zelf niet betrokken was. Dit geldt nog des te meer daar verzoeker ten onrechte beweert dat het eerste neergelegde artikel betrekking zou hebben op de door hem aangehaalde aanslag van april 2015. Dit artikel heeft immers betrekking op een aanslag die op 21 juni 2015 werd gepleegd.

In de bestreden beslissing wordt op basis van de stukken van het dossier eveneens met recht gesteld: *“Wat verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen, is het feit dat ook wat betreft uw verblijf en ontvoering in Zafaraniya er twijfels zijn gerezen. Zo kan er wat betreft uw ontvoering in Zafaraniya een discrepantie vastgesteld worden tussen uw verklaringen bij het invullen van de Vragenlijst van het CGVS (opgesteld door een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken) en de verklaringen die u tijdens het gehoor op het CGVS heeft afgelegd. Waar u bij het invullen van de Vragenlijst vermeldt twee dagen na uw vlucht naar Zafaraniya door onbekenden ontvoerd te zijn geweest (zie Vragenlijst, vraag 3.5), verklaart u tijdens het gehoor op het CGVS dat u slechts één nacht in Zafaraniya bent verbleven en u de ochtend na uw aankomst reeds ontvoerd werd (CGVS, pg. 17-18). Hiermee geconfronteerd stelt u dat dit onmogelijk is en u slechts één nacht in Zafaraniya bent gebleven (CGVS, pg. 18). Dergelijke vergissingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. Er mag immers van u verwacht worden dat u een duidelijk en coherent chronologisch overzicht van de feiten kan geven. Bovendien is het bevreemdend dat, als u daadwerkelijk slechts één nacht in Zafaraniya zou hebben verbleven, u deze verblijfplaats wel vermeldde bij de vragen die u gesteld werden over uw herkomst, maar u toen met geen woord repte over uw laatste twee dagen in Irak, toen u bij een vriend in Adhamiya verbleef (CGVS, pg. 7 en 21).”*

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontcrachten. Hij tracht de voormelde tegenstrijdigheid immers ten onrechte te verklaren door een vertaalfout bij de DVZ. In de vragenlijst verklaarde verzoeker: *“Na mijn tweede arrestatie ben ik met mijn moeder naar Zafaraniya gevlucht. We hebben daar bij kennissen overnacht. Na twee dagen ben ik ontvoerd van op straat door onbekenden”* (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5.). Deze verklaringen zijn duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar zodat de vermeende vertaalfout niet kan worden aangenomen. Dit geldt nog des te meer daar verzoeker de tolk die hem bij het invullen van de vragenlijst bijstond verklaarde te begrijpen en stelde geen bezwaar te hebben tegen deze tolk. Tevens gaf hij aan dat hij het steeds zou melden indien zich problemen zouden voordoen met de verstaanbaarheid van de tolk en deed hij dit niet. Verder bevestigde hij uitdrukkelijk dat de in de vragenlijst opgenomen verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen. Tevens ondertekende hij deze verklaringen voor akkoord nadat deze aan hem werden voorgelezen in het Arabisch (administratief dossier, vragenlijst; verklaring betreffende procedure).

Verzoeker had na zijn vertrek bovendien niets meer gehoord van zijn ontvoerders, deed ondanks dat hij daartoe de mogelijkheid had na zijn vertrek uit zijn land van herkomst geheel geen navraag meer over de feiten en kon daardoor slechts het vermoeden uiten dat zijn ontvoerders voor hem nog steeds een probleem zouden vormen (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.23-24). In deze kan worden herhaald dat van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoeker kennelijk naliet zich te informeren omtrent de voormelde, ter inschatting van zijn beweerde risico op vervolging nochtans cruciale gegevens, getuigt van een verregaand gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet verder afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde asielrelaas. Kritiek op de overige, overtollige motieven ten grondslag van de weigering van de vluchtelingenstatus kan derhalve op zich niet volstaan om de teloorgegane geloofwaardigheid van dit relaas te herstellen.

De documenten in het administratief dossier (map 'documenten'), tonen zoals met reden gesteld wordt in de bestreden beslissing slechts verzoekers identiteit, herkomst en studies aan. Bijgevolg kunnen deze geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Ook de ter terechtzitting neergelegde stukken kunnen het voorgaande niet onkrachten. Nog daargelaten dat deze niet vergezeld gaan van een voor eensluidend verklaarde vertaling, worden deze stukken immers slechts neergelegd in de vorm van makkelijk te manipuleren kopieën. Mede in acht genomen dat deze stukken niet worden neergelegd in het kader en ter ondersteuning van geloofwaardige verklaringen, kan aan deze documenten aldus geen bewijswaarde worden gehecht.

2.2.4. Verzoeker wijst daarnaast op zijn religie als soenniet en de algemene veiligheidssituatie in zijn land en regio van herkomst. In deze blijkt uit zijn verklaringen bij het CGVS dat verzoeker niet afkomstig is van Bagdad-stad doch wel van Al Madain. Al Madain is volgens verzoekers gezegden een stad op zich, buiten Bagdad gelegen en omringd door landbouwgebied (administratief dossier, hoorverslag CGVS, p.6). Ook ter terechtzitting bevestigt verzoeker, ondervraagd overeenkomstig artikel 14 PR RvV, dat hij woonde buiten Bagdad-stad, in Al Madain. Hij verklaart dat deze stad op ongeveer een half uur van Bagdad-stad gelegen is en is omringd door landbouwgebied. Tevens verduidelijkt hij dat Al Madain is gelegen in de zogeheten Bagdad 'Belts', de gebieden die Bagdad omringen. Verweerder betwist verzoekers voormelde verklaringen niet.

Uit de informatie in het administratief dossier inzake het asielbeleid van andere landen met betrekking tot asielzoekers afkomstig van Bagdad blijkt in deze dat onder andere Duitsland een onderscheid maakt tussen de veiligheidssituatie in Bagdad-stad, waarbij geen subsidiaire bescherming wordt toegekend, en de andere regio's in de provincie Bagdad, waarbij wel subsidiaire bescherming wordt toegekend.

Ook het "*Upper Tribunal*" (Immigration and Asylum Chamber) van het Verenigd Koninkrijk maakt een duidelijk onderscheid tussen de situatie in Bagdad-stad en de situatie in de omliggende gebieden, de zogeheten Bagdad 'Belts'. Waar het "*Upper Tribunal*" tot de conclusie komt dat er in de stad Bagdad geen sprake is van een situatie zoals gesteld in artikel 15 sub c) van de richtlijn (punt 118 e.v.), oordeelt het dat de situatie in bepaalde, niet exhaustief weergegeven gebieden in de Bagdad 'Belts' gekenmerkt wordt door een situatie zoals gesteld in voormelde bepaling (punt 138 e.v.). Al Madain wordt ook door het "*Upper Tribunal*" overigens uitdrukkelijk genoemd als behorende tot de Bagdad 'Belts'. Tevens wordt melding gemaakt van hevige gevechten in Al Madain in september 2014 (punt 140) (*AA (Article 15(c)) Iraq CG*, [2015] UKUT 00544 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber), 1 October 2015, <http://www.refworld.org/docid/561224e24.htm>).

De landeninformatie in het administratief dossier bevat, rekening houdend met het voorgaande, onvoldoende (specifieke) informatie aangaande de veiligheidssituatie in de Bagdad 'Belts' in het algemeen en in verzoekers woonplaats, Al Madain in het bijzonder. Verzoeker voegt bovendien informatie bij het verzoekschrift waaruit blijkt dat zich aldaar recent enkele aanslagen en aanvallen op controleposten voordeden. De Raad is gelet op het voormelde van oordeel dat hij *in casu* over onvoldoende informatie beschikt om een inschatting te maken van de veiligheidssituatie in verzoekers woonplaats, de impact van deze situatie op de (soennitische) burgerbevolking en het risico dat hieruit in hoofde van verzoeker voortvloeit.

Gezien de Raad in deze de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 27 januari 2016 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien mei tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS